

ZGODOVINSKI ZBORNIK.

PRILOGA

LJUBLJANSKEMU ŠKOFIJSKEMU LISTU.

—○○○○○ Izhaja v nedoločenih obrokih. ○○○○○—

Leto 1908.

Ljubljana.

Številka 66.

Šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.

Priredil in priobčil Frančišek Pokorn.

(Dalje.)

4. Špitalič.

Frančišek Jeras, star 40 let, župnik, doma v vasi „Stahovca“ v kamniški župniji je bil na Dunaju v mašnika posvečen l. 1772. na naslov kmečkih posestev Blaža Hribovšek iz Cerkljan ter Jurija Jeras iz Stahovce. Bil je krepke postave in lepih zmožnosti, a govornik ni bil. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Kaplanoval je 9 let v Nevljah in 1 leto bil kot subsidiarij v Zgornjem Tuhinju in 5 let župnikuje tu. — L. 1800. se preseli za polutretje leto na Dobravo pri Kropi; kurat v Razboru na Štajerskem 1803.—1811. tudi v Ambrusu je pastiroval poldrugo leto. Umril pa je v pokoju na posestvu „Ruda“ dne 5. aprila 1819. Bil je sicer poštenega življenja, a žal, bolj odurne, trde narave, zato ljudem ni ugajal. Rad se je prepiral, v službi bil površen.

5. Zgornji Tuhinj.

Aleš Sebalc (Žbalc), župnik, star 37 let, doma v komendski župniji, je bil v Gornjem gradu v mašnika posvečen l. 1774. na naslov kmečkega posestva Antona Mobij iz Št. Jurija pri Kranju. Bil je krepke postave, izvrsten govornik ter imel lepe zmožnosti. Dovršil je bogoslovne nauke v Gorici. Služboval je kot subsidiarij v Kamniku in kot kaplan v Zgornjem

Tuhinju 2 leti in od l. 1776. župnikuje tu nad 20 let. V svojem poklicu je vesten, živi brez graje, zgledno, ljudstvo ga ima rado. Umril je dne 30. avgusta 1797.

Jožef Klemenc, starček 73 let, živi pri župniku v pokoju, rojen v kamniški Bisteršici, je bil v mašnika posvečen v Vidmu l. 1743. na naslov mekinskega samostana. Mož je že celo opešal na vseh močeh. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je na mnogih župnijah na Kranjskem in na Štajerskem kot sacelan in pomočnik župnikov, kakor je še zdaj v Tuhinju, skupaj že 44 let. Živel je zgledno in brez graje. Umril je nad 87 let star.

Lokalije: 1. Mekinje.

Andrej Kratner, lokalist, star 40 let, Ločan, je bil v mašnika posvečen na Vegliji na Beneškem l. 1775. na naslov kmečkih posestev, podložnih zdaj loškemu katedralnemu gospostvu, preje klariškemu samostanu. Mož je čvrst in krepak, bistrega uma in dober govornik. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani, a se še vedno z berilom izpopolnjuje. Služboval je kot nunski kaplan 4 leta in zdaj kot lokalist mekinski že 6 let. Bil je priden in vesten v svoji službi, brezmadežnega življenja ter zgleden duhovnik. Jeclja nekoliko. Ljudje ga imajo zelo radi. Umril je ondi dne 6. novembra 1825

2. Rova.

Jernej Benedik (Wenedig), Hohenwartov beneficiat in kurat, star 48 let, doma v Trziču, je bil v mašnika posvečen v Gorici l. 1765. na naslov treh trziških krznarjev. Bil je jako zmožen mož, krepkega telesa in še dosti dober govornik. Bogoslovne nauke je dovršil v Celovcu. Služboval je v Trziču 2 leti in v Kamniku kot subsidiarij 2 leti, v Nevljah kot kaplan 3 leta in na Rovih že 15 let. Živi kot samotarec, ljudstvo ga ima rado, ker je dober, zgleden in blag duhovnik.

3. Vranja Peč.

P. Modest Šraj (Schrey), razavguštinec, lokalist, 34 let star, doma na Blokah, je bil v mašnika posvečen v Gradcu l. 1779. na naslov samostanskega ubošva. Bil je pridigar in zmožen duhovnik ter še dovolj trdnega zdravja. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je na Štajerskem in na Kranjskem 8 let, in sicer: 2 leti v Ljubljani kot pridigar in 3 leta 10 mesecev je poučeval na normalki. Ljudje ga imajo radi, je skrben in vesten v svoji službi, prijatelj je knjigam ter blag in zgleden duhovnik brez napak. Tukaj je nad 10 let pastiroval; leta 1800. ga najdemo že kot lokalista pri Sv. Jakobu ob Savi, l. 1806. pri Sv. Duhu na Dolenskem, kjer je umrl dne 4. januarja 1821.

V.

Dekanat: Mengeš.

Župnije: 1. Mengeš.

Gašper Kuralt, župnik in dekan, Ločan, je župnikoval ondi od leta 1785. do svoje smrti dne 8. aprila 1800. L. 1772. je kaplanoval na Krki. Več o njem ni zaznamovanega.

Jozef Sever, kaplan, doma v Vipavi, star 43 let, je bil l. 1769. v mašnika posvečen, je odkritega značaja, trdnega zdravja in razumen govornik. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani in še pridno prebira knjige. Služboval je v Šmarjeti pri Klevevžu kot vikar, potem v Čemšeniku, v Dobrničah, na Krki in zdaj v Mengšu kot kaplan, skupaj že 19 let. Iz Mengša gre župnikovat v Preddvor v l. 1805. – 1810., odtam pa na Črnuče, kjer je umrl 10. aprila l. 1821. Župljani ga imajo radi, ker je ljubezniv in zgleden duhovnik.

Matija Pirc (Pierz), drugi kaplan, doma iz šentjurske župnije pri Kranju: iz Hrastja, star 43 let, je bil v mašnika posvečen l. 1768. na naslov očetovih posestev; je zelo zmožen mož, krepkega telesa in dober govornik. Bogoslovne nauke je dovršil v

Ljubljani in je še prijatelj knjig. Služboval je v Šmartnem pri Litiji kot vikar, na Vačah, v Šentvidu pri Zatičini in zdaj v Mengšu kot kaplan, skupaj 20 let. Od l. 1798. je kaplanoval v Šent Juriju pri Kranju, kjer je v Hrastju ustanovil beneficij. Bil je velik asket in ljudstvu priljubljen. Živel je zgledno in pobožno. Živel je kot kurat pozneje v Mengšu par let, naposled pa v Vogljah, kjer je umrl dne 19. aprila 1818.

Janez Krstn. de Romani, župnikov vikar, rojen v Gorici, star 27 let, je bil v mašnika posvečen l. 1785. Bil je krepak in zmožen mož ter še dovolj dober pridigar. Bogoslovje je dovršil v Gorici in rad prebira knjige. Službuje že 3 leta v Mengšu, je kaplan v Ložu že l. 1793. do l. 1797., ko postane župnik v Begunjah na Gorenjskem, kjer je umrl dne 1. novembra 1806. Mož je moder, zglednega obnašanja, zato ga ljudstvo čišla in ljubi.

Ignacij Zabret (Sabereth), kurat, doma v Mengšu, star 56 let, je bil v mašnika posvečen l. 1758. na naslov mesta v Radečah. Telesno je opešal, na duhu je še bister in še dosti dobro pridiguje. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je 16 let, in sicer kot vikar v Šmarjeti pri Klevevžu in v Žužemberku ter kot kaplan na Vačah, zdaj pa je kurat v domači župniji. Živel je zgledno. Umrl 12. januarja l. 1800.

Sebastijan Hrastar, navadni duhovnik, rojen v Mengšu, star 62 let, je bil v mašnika posvečen na naslov gospostva „in Weixelbach“ l. 1751. Bil je zmožen, a zdaj ne več za pastirstvo sposoben živi v pokoju. Služboval je 24 let, in sicer kot vikar v Žalcu na Štajerskem in naposled kot ekspozit v Petrovču. Bil je prijatelj vinu, sicer dober človek.

France Lehenhaus, kurat na Goričici v mengeški župniji („Zhernicensis“), star 30 let, je bil v mašnika posvečen l. 1785. na naslov lastnega patrimonija. Govornik ni bil, sicer pa še dosti zmožen in krepak mož. Bogoslovje je dovršil v Gorici. Poldrugo leto službuje kot kurat na Goričici. Do sv. Jurija l. 1791. je bil provizor v Lučinah, potem pa je kaplanoval v Stari Loki do vseh svetih istega leta, ko pride v Dol. Obnašal se je zgledno in tudi ljudje so ga radi imeli. Podpisan tudi „Löwenhaus“, je dobil dovoljenje, da sme oditi na Goriško.

2. Dol (Lustthal).

Matija Kotnik (Cottnig), župnik, doma v Dobu, star 39 let, je bil v mašnika posvečen l. 1773. na naslov ces. srednje fužine kamnogoriške. Ima izvrstne zmožnosti in tudi dobro govori. Bogoslovne nauke je v Ljubljani dovršil in je prijatelj beriva. Služboval je v Ljubljani kot kurat in vikar, kaplanoval je

v Svibnem, v Dobu, in zdaj župnikuje v Dolu. Živel je v Zalogu v cerkljanski župniji l. 1795.—1798. ko je dne 12. februarja umrl. Ljudje ga imajo radi, je goreč in zgleden duhovnik.

Sebastijan Kenda, kaplan, doma v Tolminu, star 30 let, je bil v mašnika posvečen l. 1783. Videti je krepak in zmožen mož. Bogoslovje je vse dovršil v Gorici. Služboval je v Šmarjeti pri Klevevžu 3 leta in zdaj je v Dolu. L. 1793. je kaplanoval Podbrezjem do l. 1805., ko je živel na Primskovem pri Kranju. Ljudje ga imajo radi, živi zgledno in izpodbudno. Naposled je živel v pokoju zopet Podbrezjem, kjer je umrl dne 18. februarja 1809.

Blaž Morann, beneficiat, rojen v Cerkljah, star 80 let, je bil posvečen v mašnika l. 1737. Opešal je že popolnoma in ni več za pridige. Dovršil je v Ljubljani bogoslovne nauke. Službuje že 52 let, in sicer kot kaplan na Krki, v Višnji gori, bil je župnikov vikar na Prežganju in zdaj beneficiat tu. Ljudje so ga imeli radi, živel je zgledno, brez napak.

3. Šmartin pod Šmarno goro.

Jožef Zupan, župnik, rojen v Radovljici, star 42 let, je bil posvečen v mašnika l. 1770. Bil je že slaboten po telesnih močeh, a čil po duhu. Dovršil je svoje bogoslovne študije v Ljubljani. Služboval je kot kurat pri Sv. Petru in na Krki, kot kaplan l. 1776.—1778. pri Sv. Petru pod Kunspergom in v Braslovčah, potem kot spovednik nunski v Ljubljani in župnik tu, kjer je umrl dne 30. julija 1812. Duhovnik je zgleden, dober, ljudje ga imajo radi. Bil je tukaj več let tudi dekan in konzistorialni svetnik.

P. Frančišek Umnik (Umbnig), kaplan, razkapucin, dne 25. julija 1752 rojen v Ljubljani, star 37 let, je bil posvečen v mašnika 2. julija l. 1775. na samostanski naslov uboštv. Mož je slaboten. Bogoslovne nauke je dovršil v samostanu. Kot redovnik je služboval v Celovcu in v Kranju in zdaj kaplanuje tu več let. Obnaša se prav zgledno. Leta 1805. je bil zgodnjik v Radovljici, l. 1807. lokalist pri Sv. Jakobu ob Savi, kjer je umrl dne 24. junija 1829.

4. Smlednik.

Andrej Bajželj (Weishel), župnik, doma v Bitinju, v šmartinski župniji, star 46 let, posvečen v mašnika l. 1767., je bil krepkih moči in še dovolj dober pridigar. Dovršil je v Ljubljani svoje bogoslovne nauke. Služboval je kot substitut in kaplan v Dobu in v Šent Jerneju na Dolenjskem. Zdaj pa že od l. 1778. župnikuje v Smledniku, kjer je tudi umrl dne 3. marca 1806. Ljudje so ga radi imeli. Bil je zgleden duhovnik.

Jakob Tančman, kaplan, rojen v Kranju, star 40 let, je bil v mašnika posvečen na naslov radovljiškega gospostva l. 1772. Vidi se, da je dobrega značaja, krepak mož, srednjih zmožnosti. Dovršil je v Ljubljani svoje bogoslovne nauke. Bil je izprva oficial v Ljubljani, potem substitut v Polhovem Gradcu in v Krašnji, nato kaplan v Šent Jerneju na Dolenjskem in v Smledniku 1786.—1788., ko gre za župnijskega vikarja v Dobovec. L. 1797. ga najdemo vikarja na Studencu, l. 1800. v Bevkah, l. 1805. kaplana na Rovih, l. 1807. provizorja na Šenčurski gori. L. 1812. je bil v Dobu kaplan do l. 1815., ko mora v pokoj v Kranj, kjer je umrl dne 29. junija 1816. Bil je zglednega obnašanja.

Štefan Brajer (Wrayner), kurat, rojen v Ljubljani, star 53 let, je bil posvečen v mašnika l. 1760. na naslov škofjeloških klaris. Dovršil je bogoslovje v Ljubljani. Služboval je kot kurat v Ljubljani, kot subsidiarij v Bohinju, v Naklem, v Krašnji, kot kaplan v Polhovem Gradcu, v Šent Jerneju, v Smledniku 1778.—1884. in zdaj brez službe tu. Preselil se je pozneje čez kakih 5 let kaplanovat v Vodice. Umrl je na Skaručini dne 19. februarja 1796. Mož je bil lepega obnašanja in zgleden duhovnik.

5. Vodice.

Gregor Šmalc, župnik, Ljubljančan, star 54 let, je bil v mašnika posvečen l. 1759. Bil je dober pridigar, značajan mož in še dovolj zdrav. Bogoslovne nauke je dovršil vse v Ljubljani. Služboval pa je kot substitut v Predvoru, kot Šifrerjev beneficiat in pridigar v Ljubljani in zdaj župnikuje tu. Ljudje so ga radi imeli, bil je lepega obnašanja in zgleden duhovnik.

Jernej Bačnik, kaplan, rojen v Smledniku, star 45 let, je bil v mašnika posvečen l. 1768. na naslov smledniškega gospostva. Dovršil je bogoslovne nauke v Ljubljani. Služboval je kot oficial v ljubljanski stolnici, kot substitut v Polhovem Gradcu, kot kaplan v Šent Jerneju na Dolenjskem in zdaj v Vodich, kjer je nad 20 let kaplanoval, naposled pa kot deficient živel na Šmarni gori, kjer je umrl dne 3. maja 1826. kot zlato-mašnik. Bil je zgleden duhovnik.

Vikariat: Črnuče.

Janez Krstn. Šlager (Schlager), župnijski vikar, Žuženberčan, star 47 let, je bil v mašnika posvečen l. 1763. na naslov odpravljenega samostana v Kostanjevici. Bil je zmožen in dober pridigar in krepkega zdravja. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Celovcu. Služboval je kot vikar v Šmartnem pri Litiji, kot kaplan na Krki, v Mengšu in zdaj kot župnijski vikar tu, kjer je umrl 60 let star 23. februarja 1803. Rad je bil v družbah, ljudje so ga radi imeli, bil je dober duhovnik.

Lokalije: 1. **Homec** (Kleingallenberg).

Simon Ramoveš (Ramoush), lokalist, Ločan, star 44 let, je bil v mašnika posvečen l. 1767. On je bil trdnega zdravja, zmožen in dober govornik. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je v Mengšu kot vikar in zdaj na Homcu kot lokalist ostal do svoje smrti dne 13. maja 1804. Ljudje so ga radi imeli, bil je značajan mož, živel je prav zgledno, občeval je rad z duhovniki.

2. Sv. Helena.

Ignacij Kostrevec (Costrevitsch), lokalist, doma v Črnomlju, star 40 let, je bil v mašnika posvečen l. 1773. na naslov gospostva „Freithurn“. Bil je zmožen in dober pridigar in krepak mož. Bogoslovne nauke je vse dovršil v Ljubljani, kjer je tudi „konkuz“ napravil. — Služboval je v Šmariji kot vikar, v Teharjih na Štajerskem in v Dolu kot kaplan in zdaj tu kot lokalist. Bil je dober, značajan duhovnik, ljudje so ga radi imeli, živel je prav zgledno ter umrl dne 12. julija 1795.

3. Trboje.

Andrej Spenko, lokalist, rojen v Vodichah, star 43 let, je bil na naslov smlejskega gospostva v mašnika posvečen l. 1773. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je izprva kot kurat v Ljubljani, kot substitut v Svibnem 5 let, kot beneficiat v Smledniku in zdaj kot lokalist trbojski: vsega skupaj 24 let v tem kraju. Živel je zgledno, umrl je l. 1802.

4. Zapogje.

Martin Mally, lokalist, porojen v lhanu, star 56 let, je bil v mašnika posvečen l. 1756. na naslov patrimonija. Po telesu je že opešal, a govornik je bil še dober. Dovršil je v Ljubljani svoje bogoslovne nauke. Služboval je kot kurat v Moravčah, kot vikar v Šentvidu pri Zatičini, kot kaplan na Vačah, v Zagorju, v lhanu, in zdaj od l. 1780. kot lokalist tu. Živel je zgledno, bil je dober in priljubljen duhovnik, umrl je dne 5. junija 1804.

5. Sv. Jakob ob Savi.

Ta duhovnija se je l. 1788. šele ustanavljala.

VI.

Dekanat: Škocijan pri Savi na Ježici.

Župnije: 1. Ježica.

Jurij Japel, župnik in dekan, Kamničan, rojen 11. aprila 1744, star 44 let, je bil v mašnika posvečen v Trstu na naslov gospostva v Dolu leta 1769. dne

23. septembra. Šolal se je deloma v Ljubljani, deloma v Gorici, deloma v Gradcu, pa tudi po lastni pridnosti si je mnogo pridobil v vedah. V dušnem pastirstvu je deloval od l. 1771. in sicer 3 leta v Trstu kot kaplan pri Sv. Antonu Pad., potem je bil sekretar ali tajnik rajnega škofa, nato pa škofijski notar do konca l. 1779. Potem je bil vodja Šilingove ustanove v Ljubljani pri Sv. Petru, nato l. 1787. župnik in kmalu tudi dekan na Ježici. Bil je tudi kanclar goriške metropole, konzistorialni svetnik tržaški, potem ljubljanski in tudi izpraševalec pri duhovniških župnijskih izpitih. Od 22. oktobra 1795 do 14. septembra 1799 je v Naklem župnikoval. Takrat postane kanonik krške škofije in vodja semeniški do 10. oktobra 1807, ko ga zadene mrtvoud v Celovcu ravno, ko je izvedel novico, da je izvoljen za tržaškega škofa. Mož je bil zelo zmožen in dober duhovnik ter slovenski pisatelj itd.

2. Polje.

Anton Klementini (Clementini), župnik, doma je bil v Stari fužini v Bohinju, sin premožnih staršev, star 44 let, je bil v mašnika posvečen l. 1768. na naslov bohinskih fužin. Imel je izvrstne zmožnosti, ter bil dober govornik in krepak človek. Izšolal se je v Ljubljani in v Pragi, bogoslovje pa je dovršil deloma v Ljubljani, deloma na Dunaju. Od l. 1774. je deloval v dušnem pastirstvu, in sicer kot „alumnus“ v Gornjem gradu, kot zakristan pri Sv. Petru zunaj mesta Ljubljane, kot kaplan na lgu, skupaj 7 let, kot škofov komisar v Gornjem gradu 2 leti in zdaj župnikuje tu 29 let. Pozneje, l. 1810., ga najdemo kot kanonika, vodjo bogoslovja in licealnega vodjo, konzistorialnega svetnika, kjer je umrl dne 19. oktobra 1826. Imel je Schiffrejev kanonikat. Prisegel je 30. septembra 1810 zvestobo in pokorščino Napoleonu. Bil je velik dobrotnik revežem, značajan mož, lepega obnašanja; občeval ni skoraj z nikomer. Bil je zgleden duhovnik, brez napak.

Valentin Zgaga, substitut, porojen v Polhovem Gradcu, star 36 let, je bil v mašnika posvečen na cesarski naslov l. 1787. in poslan v pomoč župniku v Polje. Mož je zmožen, krepke nature in izvrsten govornik. „Humaniora“ je dovršil v Ljubljani, filozofijo na Reki, bogoslovje pa deloma v Ljubljani, deloma v Gradcu v glavnem semenišču. Bil je značajan, zelo pohleven in tih mož, ljudje so ga zelo radi imeli. Bil je vesten in skrben ter zgleden duhovnik. L. 1793. je kaplanoval Preddvorom, l. 1797. je bil lokalist pri Sv. Joštu nad Polhovim Gradcem. Umrl je 17. avgusta 1811 kot lokalist v Javorju, kjer je 5 let pastiroval.

Lokalije: 1. Dobrunje.

Filip Dežman, lokalist, Radovljčan, star 42 let, je bil v mašnika posvečen na naslov treh kmetov l. 1770. Izvrstne zmožnosti in krepko zdravje je imel ter bil dober govornik. Izšolal se je deloma v Ljubljani, deloma v Gradcu. V pastirstvu je deloval od l. 1776. Bil je subsidiarij v Mošnjah, alummus v Gornjem gradu, kaplan na Vranskem, zgodnjik v Ljubnem, provizor „in valle Dei“, kaplan v Šmartinu pri Kranju, v Radovljici, na Vrhniki in zdaj lokalist tu. L. 1796. je živel kot kurat-pokojinar v Lescah na Gorenjskem. Lastnosti je imel prav pohvalne, ljudje so ga radi imeli, živel je zgledno. Umrl je dne 9. januarja 1797.

2. Javor.

Peter Zupan, začasni provizor, doma v Radovljici, „Prišeljnov“ iz Smokuča, star 32 let, je bil v mašnika posvečen l. 1780. na naslov deloma desetine, deloma gospostva. Dober govornik je bil, živahen in zmožen mož. Šole z bogoslovjem vred je dovršil vse v Ljubljani. Služboval je izprva od l. 1782. na lgu in potem v Šmartinu poleg Kranja ter na Sori kot kaplan. Zdaj je Schillingov beneficiat pri Sv. Petru v Ljubljani in obenem provizor javorski. Naposled je župnikoval v Trnovem v Ljubljani nad 26 let ter ondi tudi umrl 18. avgusta 1820. Bil je zgleden duhovnik spodbudnega obnašanja ter darežljiv mož; ljudje so ga radi imeli.

Vikariat: Sostro.

Luka Gebanc, župni vikar, doma v Vodica, star 55 let, je bil v mašnika posvečen l. 1760. na naslov graščine „Grailoch“ na Dolenjskem. Mož je imel lepe zmožnosti in bil, četudi že v letih, še dosti trden in dober govornik. Študije je vse dovršil v Ljubljani. Služboval je v dušnem pastirstvu od l. 1763, in sicer pri Sv. Frančišku „in monte grandioso“, pri Sv. Janezu Krstniku „in valle Haselbach“, v Šmartnem pri Litiji, v Dolu in zdaj v Sostrem do smrti dne 30. novembra l. 1798. Ljudje so ga radi imeli, bil je dober duhovnik brez napak, živel je zgledno.

VII.

Dekanat: Železniki.

Župnije: 1. Zali log.

Jurij Slapnik, župnik in namestnik železnškega dekanata, doma v Trziču, 39 let star, je bil v mašnika posvečen l. 1773. na c. kr. naslov gospostva Studenec na Štajerskem. Bogoslovne vede je dovršil

v Ljubljani. Služboval je pol leta v Trziču, v zatiškem okraju 3 $\frac{1}{2}$ leta kot vikar, v Kropi kot beneficiat in kaplan 10 let, na Zalem logu pa župnikuje od adventa l. 1787. L. 1793. je župnikoval že Preddvorom do l. 1800., ko se preseli v Mengeš, kjer pa ostavi svet dne 3. decembra 1805.

2. Železniki.

Janez Krstn. Posavec (Possoviz), župnik, doma v Idriji, starček 61 let, je bil v mašnika posvečen l. 1754. Mož je bil nadarjen in dober govornik. V duhovnih vedah, katere je študiral deloma v Ljubljani, deloma pa v Gradcu, je bil dobro podkovan. Župnikoval je že celih 34 let. Umrl je dne 9. maja 1793. Ljudstvo ga je rado imelo radi njegovih izvrstnih čednosti. Živel je zgledno.

P. Leander Homan, kaplan, doma v Železnikih, star 55 let, je bil v mašnika posvečen l. 1759. na naslov knežje milosti. Mož je bil krepak, lepih zmožnosti in jako dober govornik; je razauguštiniec in je v samostanu dovršil bogoslovne vede. V samostanu je služboval nad 25 let in kaplanuje zdaj že 2 leti. Vsem ljudem ni bil po volji, ker se je včasih tudi vmešaval v svetne zadeve. Bil je jako radoveden človek. Živel je zgledno.

Frančišek Luznar (Lusner), subsidiarij, rojen v Selcih, star 39 let, je bil v mašnika posvečen l. 1773. na naslov patrimonija. Zmožnosti je imel dobre in tudi krepak je bil, govornik pa navaden. Dovršil je svoje nauke deloma v Ljubljani, deloma pa v Gorici in se še izobrazuje. Služboval pa je sprva 3 leta v Selcih kot vikar in 12 let že v Železnikih povsod z veliko vnemo in vestnostjo. Župnikoval je potem v Železnikih do 1799., na Jesenicah do 1816., na Zalem logu do 11. junija 1819., ko se preseli v večnost. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil skromen in dober, živel zgledno in se povsod obnašal spodbudno.

3. Selca.

Jakob Lapajne (Lapagne), župnik, doma v Tolminu, star 61 let, že opešal, je bil v mašnika posvečen l. 1751. na privatnih ljudi naslov. Ima lepe zmožnosti, dar govora pa splošen. Bogoslovne vede je dovršil v Gorici in v Gradcu. Služboval je v Spodnji Idriji kot kaplan ekspozit in kot hišni duhovnik 16 let, kot župnijski vikar na Zalem logu tudi 16 let in zdaj župnikuje v Selcih od 31. maja 1787. tudi skozi 16 let; l. 1803. se poda v pokoj v Staro Loko, kjer je umrl 16. avgusta 1809 kot zlatomašnik 81 let star. Četudi je bil blag mož, gostoljuben, lepega obnašanja, zgle-

den duhovnik, vendar ni bil vsem po volji. Naposled je že zelo opešal.

Martin Okorn, prvi kaplan, Selčan, star 55 let, je bil v mašnika posvečen l. 1761. na privatnih ljudi naslov. Bil je bolehen vsled težavnih naporov, imel je izvrstne zmožnosti, bil je jako goreč mož, žal, da ni bil govornik. Dovršil je bogoslovne nauke v Ljubljani in se še vedno bavi z vedami. Kaplanoval je 3 leta v Sorici in že 21 let v Selcih. Naposled ostane ondi kot kurat v pokoju, kjer umrje star okrog 70 let dne 13. marca 1803. Bolan je na očeh in vendar neumorno deluje, zato ga imajo tudi ljudje radi; živi prav zgledno.

Mihael Kopčaver, drugi kaplan, tudi Selčan, star 35 let, je bil v mašnika posvečen l. 1778. na privatni naslov. Dober človek, samo slaboten je po telesu, pa vendar dober pridigar. Tudi on z vednim berilom še izpopolnjuje svoje bogoslovne nauke, katere je dovršil deloma v Ljubljani, deloma pa v Gorici. Pohvalno deluje ves čas le v Selcih, in sicer 4 leta kot župnikov vikar, 5 let pa kot kaplan; je jako ponižen, pobožen in zgleden duhovnik.

Andrej Kočever, kurat v pokoju, doma v Polhovem Gradcu, star 43 let, je bil v mašnika posvečen na privatni naslov l. 1769. Izvrstne zmožnosti je imel ter bil krepak mož. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 8 let v Selcih, ostalih 10 let pa na raznih krajih ljubljanske škofije kot beneficiat. Bil je tih in miren značaj, dober, zgleden duhovnik. Umril je ondi dne 17. maja 1801.

Lokalije: 1. **Bukovšica**.

Matevž Pintar (Pinther), lokalist, doma v solkanski okolici na Goriškem, star 35 let, je bil v mašnika posvečen na naslov patrimonija l. 1777. Mož je bil čvrst in tudi zmožen. Dovršil je svoje bogoslovne nauke v Gorici in v Gradcu. Služboval je 6 let v pokrajinah gorenjskega arhidiaconata, 2 leti na Goriškem, bil je vikar v Selcih 3 leta in administrator na Zalem logu pol leta, zdaj pa tu. Od l. 1799. dalje je župnikoval v Železnikih do l. 1806., v Bohinju v Srednji vasi do 1813, ko stopi v pokoj. Bil je varčen človek, obnašal se je zgledno in ljudje so ga radi imeli. Umril je 26. junija l. 1815.

2. **Dražgoše**.

Valentin Froelich, lokalist, doma v Sorici, star 61 let, je bil v mašnika posvečen l. 1752. Namizni naslov ima v Železnikih. Starček je bil še precej pri močeh. Bogoslovne vede je dovršil v Ljubljani in še vedno rad prebira knjige. V nogradu Gospodovem

deluje že 36 let; nekaj časa kot subsidiarij v Sorici, ostalo v Dražgošah nad 30 let, kjer je tudi umrl 4. aprila 1796. Bil je pobožen in preprost človek, ljudje so ga radi imeli kot zglednega duhovnika, ki je bil oče revežem.

3. **Št. Lenart**.

Anton Koffer, kurat, Ločan, star 60 let, je bil v mašnika posvečen l. 1752. na naslov lastnega patrimonija. Mož je bil preprost, krepkega telesa in še dosti dober govornik. Talentiran ravno ni bil, a tembolj priden. Dovršil je svoje bogoslovne vede v Ljubljani. Služboval je na raznih krajih na Dolenjskem, v Loki, v Selcih kot kurat in ekspozit nad 30 let. Bil je ponižen, dober, usmiljen do bližnjega, samoto ljubeč in zgleden duhovnik. Umril je v Loki v pokoju dne 2. oktobra 1809.

Vikariat: **Sorica**.

Anton Mlakar, provizor, rojen v Tolminu, star 45 let, je bil v mašnika posvečen na privatni naslov l. 1769. Talentiran ni bil, pač pa priden in telesno krepak. Daru pridigarskega ni imel posebnega. Svoje bogoslovne vede je dovršil v Celovcu in v Gradcu. Služboval je 7 let v sekovski škofiji kot vikar, od l. 1787. pa je tu. Pozneje l. 1795. je kaplanoval v Nevljah, umrl pa je kot subsidiarij v Trojani dne 23. junija 1799. Mož je bil miren, tih in blag značaj. Ljudje so ga radi imeli.

VIII.

Dekanat: Dob.

Župnije: 1. Dob.

Frančišek Erjavec (Rejoviz), župnik in dekan, Kranjec, star 57 let, je bil v mašnika posvečen na naslov krznarjev v Trziču l. 1755. od rajnega škofa grofa Attemsa v Ljubljani, kjer je dovršil tudi svoje bogoslovne vede. Služboval je izprva kot kaplan od l. 1757. v Svibnem 7 let, v Dobu 11 let, v Šentvidu nad Ljubljano par mesecev; župnikoval je v Smedniku l. 1776., potem pa ves čas v Dobu, kjer je tudi umrl dne 18. julija 1811.

Frančišek Pečar (Petscher), kaplan, star 26 let, porojen Podkorenem 23. marca 1760. v Kranjski gori, je bil v mašnika posvečen 7. aprila l. 1787. Namizni naslov ima od cesarja. — Imel je dobre zmožnosti, bil je slabotnega zdravja, tudi govorništva dar se ima izpopolniti. Vse svoje študije je dovršil v graškem glavnem semenišču. V Dobu, kjer je njegova prva služba, kaplanuje že poludrugo leto. L. 1793. kaplan v Kranjski gori, l. 1795. v Radovljici, l. 1796. — 1797. vikar

v Lešah, potem ekspozit v Ribnem do 1812, v Dupljah v pokoju do 1821. Bil je zglednega, pobožnega življenja, bolnikom goreč pomočnik in priljuden z vsemi. Bil je zelo nervozen mož. Naposled je živel na Savi pri Jesenicah do l. 1825., zopet v Dupljah do 1829, v Kranjski gori do 18. februarja 1833, ko je umrl Podkorenem.

Baron Evstahij Mihael pl. Rastern, mengeški župnik v pokoju, Ljubljčan, porojen 18. septembra 1720 očetu Leopoldu in materi Mariji Ani, star 68 let, je bil v Rimu v mašnika posvečen na naslov lastnega patrimonija l. 1742., kjer je dovršil tudi svoje bogoslovne vede. V Mengšu je župnikoval 18 let. Bil je jako skrben za svoje stričnice, mož zglednega življenja, a že slaboten. Umrl je v Ljubljani dne 2. novembra 1797.

2. Brdo.

Frančišek Mikolič, župnik, Ljubljčan, se je porodil 4. januarja 1761, star 27 let, je bil l. 1783. v mašnika posvečen na naslov lastnega patrimonija. Bil je mož slabotnega zdravja, a lepih zmožnosti in dober govornik. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani in še pridno prebira vednostne knjige. Služboval je najprej v Kranju, potem je prišel na Brdo in je 5 let v pastirstvu. V Naklem je župnikoval od leta 1790. do 1893., ko je 30. oktobra svetu zamrl vsled nahuhe. Mož je bil zelo čednosten, priljubljen pri ljudstvu; občeval je rad z duhovniki in bolniki, bil je zgleden duhovnik, žal, da slabih živcev.

Janez Haffner, kaplan, Ločan star 29 let, je bil v mašnika posvečen na naslov štirih dobrotnikov l. 1784., in sicer v Gradcu, kjer je dovršil svoje bogoslovne nauke, pričel pa v Gorici. Mož ima lepe zmožnosti in je krepkega zdravja, v govorništvo se ima še izpopolniti. Služboval je izprva v Kranju, potem na Brdu, povsodi pa pohvalno. Na Sori je kaplanoval v l. 1791.—1794., v Šmartinu poleg Kranja do 1797, potem je bil lokalist v Mavčičah do 1801, vikar je v Logatcu do 1807, v Kovorju do l. 1812., ko je 21. januarja svetu zamrl. Bil je čednosten, lepega značaja mož, priljubljen pri ljudeh, zgleden duhovnik. Občeval je rad z duhovniki, obiskoval pridno bolnike.

Lovro Marchioli, hišni duhovnik več let v brdski graščini, Benečan, rojen v vasi Nebula, star 57 let, je bil v Vidmu v mašnika posvečen l. 1755. na naslov lastnega patrimonija. Bil je krepkega telesa. Bogoslovne nauke je dovršil deloma v Vidmu, deloma pa v Gorici. V dušnem pastirstvu ni nikdar služboval, ker ni bil več slovenskega jezika, ampak le po graščinah. Obnašanja je bil bolj posvetnega, vendar ni bil nobenemu v spodtiko. Umrl je tukaj l. 1798.

3. Ihan.

Jurij Fik (Figkh), župnik, Ločan, star 72 let, je bil v mašnika posvečen l. 1742. na kamnogoriški naslov. Zmožnosti je imel izvrstne, žal, da je že zelo opešal na močeh ter bolehal. Bogoslovne vede je dovršil v Ljubljani. V pastirstvu je 46 let in bil poprej tudi moravški kaplan. Naposled je živel v Mengšu v pokoju in ondi umrl 9. februarja 1800. Bil je jako goreč in zgleden duhovnik. Ljudje so ga imeli zelo radi.

Jurij Zupaneč, subsidiarij, doma v Šenčurji pri Kranju, star 39 let, je bil v mašnika posvečen na naslov lastnega patrimonija l. 1774. Bil je dober govornik, zmožen, zgleden duhovnik, značajan mož, katerega so ljudje radi imeli. Bil je čvrstega zdravja. Dovršil je v Ljubljani svoje bogoslovne nauke in se še bavi z vedami. Služboval je nastavljen kot kaplan subsidiarij v Cerkljah na Gorenjskem do l. 1780., v Zatični do 1783, zopet v Cerkljah do 1788, v Ihanu do 1797, v Cerkljah do 1795, v Šmartinu pri Kranju do l. 1796., ko se preseli na Dovje, kjer pa ostavi svet dne 17. junija 1798.

Janez Marchioli, kurat v ihanski župniji, Benečan iz vasi Nebula, star 33 let, je bil posvečen na naslov svojega patrimonija l. 1779. Bil je čvrstega telesa in lepih zmožnosti. Svoje bogoslovne nauke je vse dovršil v Vidmu. V pastirstvu službuje 3 leta, poprej v Čemšeniku zatiške naddiakonije, zdaj v Ihanu gorenjske naddiakonije. Ljudje ga imajo radi, ker je goreč in zgleden duhovnik. Slovenščine ni posebno zmožen. Služboval je tudi kot lokalist l. 1793. že na Rovih, v Blagovici že l. 1796., na Jančah, odkoder pride v Zalog cerkljaške župnije leta 1821.—1825., ko je umrl 20. septembra.

4. Krašnja.

Luka Božič (Woshiz), župnik, doma v Smledniku, star 62 let, je bil v mašnika posvečen l. 1755. na naslov smlejskega gospostva. Bil je krepkega telesa, a opešal je že na močeh. Moralko je študiral v Ljubljani in še prebira knjige ter ima tudi spričevalo usposobljenosti. Služboval je kot subsidiarij na Dobrovi, kot kaplan v Svibnem, v Polhovem Gradcu, v Naklem (1767—1773), župnikoval pa je potem v Krašnji do svoje smrti 1790. Obnašanja je bil preprostega in zato so ga ljudje radi imeli. Živel je zgledno.

Gašper Mikolič, beneficiat, doma v Ljubljani, star 53 let, je bil v mašnika posvečen l. 1761. Namizni naslov ima od gospostva grofov pl. Hohenwart. Slaboten po telesu, a je imel lepe duševne zmožnosti, bil je dober govornik. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Prav priporočljivo je služboval

25 let kot kaplan po raznih župnijah. Ljubil je samoto, živel je zgledno, bil je poln ljubezni in zato so ga ljudje radi imeli. Umril je nad 60 let star dne 12. decembra 1798.

5. Moravče.

Andrej Počeppek, župnik, doma v Trziču, star 48 let, je bil v mašnika posvečen na naslov društva trziških kovačev l. 1764. Zmožen mož je bil in dober govornik ter krepkega zdravja. Dovršil je bogoslovje v Ljubljani in se še bavi s poučnimi knjigami. Službuje že 24 let in sicer kot kaplan v Kamniku in kot župnijski vikar v Spodnjem Tuhinju, povsodi pohvalno in zdaj tu. Ljudje ga imajo radi, zlasti, ker je do revežev dobrotljiv in zglednega življenja.

Andrej Jereb, kaplan, doma v Šmartinu poleg Kranja, star 43 let, je bil v mašnika posvečen l. 1770. na naslov kamnogoriških fužin. Bil je dober govornik, imel je lepe zmožnosti, čvrstega zdravja mož, je bil goreč in zgleden duhovnik, priljubljen pri ljudeh. Dovršil je bogoslovje v Ljubljani. Služboval pa je kot „alumnus“ v Gornjem gradu 2 leti in kot kaplan v Moravčah, kjer je pozneje bil beneficiat do l. 1800., ko je 15. septembra svetu zamrl.

Sebastijan Selak, kaplan, doma v žirovski župniji, star 40 let, je bil v mašnika posvečen l. 1772. na naslov nekega freisinškega podložnika. Govornik je bil dober ter imel lepe zmožnosti. Bil je čvrstega telesa. Bogoslovne vede je dovršil na Dunaju in še rad bere vednostne knjige. Službuje prav dobro že skozi 15 let: v Žireh, v Idriji in v Moravčah. Leta 1796. beneficiatni kurat v Dolu, l. 1800. lokalist v Kosezah, l. 1804.—1815. lokalist v Zapogah, kjer je dne 5. januarja umrl. Kot duhovnik je bil goreč in priljubljen, zgleden in pohvalnega obnašanja.

Nikolaj Debeljak, beneficiat, Ločan, star 68 let, ima namizni naslov od freisinškega škofa ter je bil posvečen v mašnika l. 1745. v Vidmu. Bil je zmožen, zgleden in priljubljen duhovnik, dober govornik. Na telesnih močeh je že zelo opešal. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani in še prebira znanstvene knjige. Služboval je neprenehoma v Moravčah nad 40 let.

Janez Jabornik, beneficiat na Vrhpolju v Moravčah, Trzičan, star 35 let, je bil v mašnika posvečen l. 1777. na naslov graščine tufsteinske. Bil je zmožen in dober govornik ter čvrstega zdravja. Bogoslovne vede je dovršil v Ljubljani. Službuje že 11 let v dušnem pastirstvu, in sicer izprva v Žužemberku in zdaj v Moravčah, kjer je l. 1793. bil že ekspozit in kot tak je ondi umrl 17. septembra 1826. Obnašanja je bil spodbudnega, živel je zgledno, ljudje so ga radi imeli.

Andrej Šustik (Schustig), kurat v moravški župniji, Vipavčan, star 42 let, je bil l. 1770. v mašnika posvečen na naslov lastnega patrimonija. Bil je valetudinarij. Dovršil je študije v Gorici in bogoslovje v Gradcu; ima tudi izpričevalo usposobljenosti. Služboval je v Vipavi, na Štajerskem in Dolenjskem. L. 1793. je v Ljubnem kaplanoval, l. 1805. je župnikoval že na Prežganju, poprej pa je bil kurat še v Bevkah 2 leti. Živel je zgledno. Meseca marca l. 1796. je bil administrator v Mošnjah. Umril je kot kurat na Savi dne 19. julija 1811.

Frančišek Bregar (Wreger), kurat v moravški župniji, Višnjegorčan, star 53 let, je bil posvečen v mašnika l. 1759. na naslov gospostva Fedransberg. Dober govornik je in ima lepe zmožnosti, živi kot valetudinarij v župniji. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 28 let, in sicer v Škofji Loki kot klariški kaplan, potem pa v Moravčah. Ljudje ga imajo radi, ker je goreč, pobožen in zgleden duhovnik spodbudnega vedenja.

Lokalije: 1. Blagovica.

Andrej Prešern, lokalist, doma v Mošnjah, star 52 let, je bil v mašnika posvečen na naslov graščine Habbach l. 1766. Bil je dober govornik, lepih zmožnosti, žal, da je opešal na telesnih močeh. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je izprva kot „oficial“ v ljubljanski stolnici, nato kurat v Krašnji l. 1772., potem kot beneficiat in zdaj kot lokalist v Blagovici; že v pastirstvu 22. leto. L. 1794. je živel že v pokoju v svojem rojstnem kraju do l. 1810., potem pa v Ljubnem, kjer je umrl 5. aprila 1826. Goreč in zgleden duhovnik je bil, zato ga ima ljudstvo rado, žal, da je bil nadušljiv in vsled tega tudi nepotrpežljiv, ker ni mogel po hribih hoditi.

2. Češnjice.

Jernej Zanutl, lokalist, doma na Goriškem v vasi Lurinicum, star 38 let, je bil na naslov lastnega patrimonija v mašnika posvečen l. 1775. Govornik ni bil in tudi zdravja ne trdnega. Dovršil je svoje študije v Gorici, v Ljubljani in v Gradcu ter ima tudi konkurzno preizkušnjo. V pastirstvu službuje že 12 let, poprej kot subsidiarij in kaplan, zdaj kot lokalist. L. 1796. je bil župnik-vikar na Temenici, l. 1805. kaplan pri Sv. Jakobu v Ljubljani do l. 1808., potem beneficiat v Idriji, l. 1812. župnik v Kostanjevici, kjer je umrl 6. maja 1815. Živel je zgledno, ljudem pa vendar ni ugajal.

(Dalje)

Vsebinska: *šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.*